

Вих. № 1058 від 21 серпня 2020 року

Членам комітету Верховної Ради України
з питань правоохоронної діяльності

Стосовно доцільності внесення змін до КУпАП

Шановні народні депутати!

Комітет з конституційного права, адміністративного права та прав людини Асоціації правників України (надалі – АПУ) висловлює Вам свою глибоку повагу та звертається щодо такого.

Асоціація правників України є всеукраїнською громадською організацією, що об'єднує понад 6 000 правників із метою сприяння втіленню в життя принципу верховенства права в державному, суспільному та громадському житті, сприяння розбудові правової держави та розвитку юридичної професії.

Експерти Комітету АПУ проаналізували зміст Кодексу України про адміністративні правопорушення (надалі – КУпАП), Законів України «Про публічні закупівлі» і «Про захист персональних даних», судову практику та констатують про таке.

Спеціальною нормою, яка передбачає притягнення особи до адміністративної відповідальності за порушення законодавства про закупівлі, є стаття 164-14 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Відповідно до положень цієї статті, до відповідальності притягуються службові (посадові), уповноважені особи замовника.

Згідно з ч. 2 ст. 44 Закону України «Про публічні закупівлі» за придбання товарів, робіт і послуг до/без проведення процедур закупівель/спрощених закупівель, відповідно до вимог цього Закону, та укладення договорів, що передбачають оплату замовником товарів, робіт і послуг до/без проведення процедур закупівель/спрощених закупівель, визначених цим Законом, та за порушення вимог цього Закону службові (посадові) особи, уповноважена особа замовника та керівники замовників несуть відповідальність згідно із законами України.

Таким чином, при порушенні законодавства про проведення закупівлі до відповідальності може притягатися як одна, так і декілька осіб замовника, в залежності від вчиненого правопорушення.

При цьому відповідно до ст.ст. 221, 234-1 КУпАП розгляд справ про адміністративні правопорушення, передбачені ч.3-6 ст. 164-14 КУпАП здійснюють районні, районні у місті, міські чи міськрайонні суди (судді), а за ч. 1-2 ст. 164-14 КУпАП – орган державного фінансового контролю (Державна аудиторська служба України).

ГЕНЕРАЛЬНІ ПАРТНЕРИ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ В 2020 РОЦІ

АVERLEX

ARIO

ASTERS

ВАСИЛЬ КІСІАЛЬ

VB' PARTNERS
law firm

ЮРИДИЧНЕ
БЮРО
ЕГОРОВ
ПУГІНСЬКИЙ
АФАНАСЬЄВ
І ПАРТНЕРИ

LCF

MORIS

Sokolovskyi
and Partners

ПАРТНЕРИ

АЛЕКСЕЄВ
БОЯРЧУКОВ
ТА ПАРТНЕРИ

Kachura
Lawyer

SLS GROUP

КУШНІР, ЯКИМ'ЯК ТА ПАРТНЕРИ
ЮРИДИЧНА ФІРМА

ЕКСКЛЮЗИВНИЙ
ПАРТНЕР – БАНК

А Альфа-Банк

A
CLUB

Згідно зі ст. 255 КУпАП орган державного фінансового контролю (Державна аудиторська служба України) уповноважений на складання протоколу про адміністративне правопорушення, передбачене ч. 3-6 ст. 164-14 КУпАП.

Таким чином, частину справ орган державного фінансового контролю розглядає самостійно, а за іншою частиною справ лише виявляє, фіксує адміністративне правопорушення, та передає матеріали, в тому числі і протокол, на розгляд до суду.

Разом із тим згідно зі ст. 256 КУпАП у протоколі про адміністративне правопорушення зазначаються: дата і місце його складення, посада, прізвище, ім'я, по батькові особи, яка склала протокол; **відомості про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності** (у разі її виявлення); місце, час вчинення і суть адміністративного правопорушення; нормативний акт, який передбачає відповідальність за дане правопорушення; прізвища, адреси свідків і потерпілих, прізвище викривача (за його письмовою згодою), якщо вони є; пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності; інші відомості, необхідні для вирішення справи.

Таким чином, для складання протоколу на службових (посадових) осіб, уповноважених осіб замовника необхідним є отримання співробітником органу державного фінансового контролю відомостей про особу-порушника. До таких відомостей, зокрема, відносяться: посада, ПІБ, дата народження, РНОКПП.

Однак такі відомості, виходячи зі змісту визначення, наведеного у ст. 2 Закону України «Про захист персональних даних» є персональними даними, а будь-які дії з ними є їх обробкою.

Ст. 11 Закону України «Про захист персональних даних» наводить вичерпний перелік підстав для обробки персональних даних, а саме:

- 1) згода суб'єкта персональних даних на обробку його персональних даних;
- 2) дозвіл на обробку персональних даних, наданий володільцю персональних даних відповідно до закону виключно для здійснення його повноважень;
- 3) укладення та виконання правочину, стороною якого є суб'єкт персональних даних або який укладено на користь суб'єкта персональних даних чи для здійснення заходів, що передують укладенню правочину на вимогу суб'єкта персональних даних;
- 4) захист життєво важливих інтересів суб'єкта персональних даних;
- 5) необхідність виконання обов'язку володільця персональних даних, який передбачений законом;
- 6) необхідність захисту законних інтересів володільця персональних даних або третьої особи, якій передаються персональні дані, крім випадків, коли потреби захисту основоположних прав і свобод суб'єкта персональних даних у зв'язку з обробкою його даних переважають такі інтереси.

Єдиним способом отримати відомості про посадових (службових), уповноважених осіб замовника для складання протоколу про адміністративне правопорушення є направлення відповідного запиту у порядку ст. 16 Закону України «Про захист персональних даних».

Однак КУпАП не встановлює ані обов'язку надання відомостей про осіб стосовно яких складається протокол, ані відповідальності за не надання таких відомостей.

З урахуванням зазначеного, на практиці досить розповсюдженими є випадки, коли працівник направляє до замовника запит на отримання персональних даних службових (посадових), уповноважених осіб замовника для складання протоколу про адміністративне правопорушення, однак замовник такі відомості не надає, зокрема, посилаючись на відсутність відповідної згоди від такої особи.

Наслідком цього є фактична неможливість притягнення осіб, які вчинили правопорушення, передбачені ч. 3-6 ст. 164-14 КУпАП, через або неможливість складення протоколу, або складення протоколу без заповнення відомостей про порушника та подальше його повернення судом на доопрацювання, саме через не заповнення таких відомостей.

Враховуючи зазначене, звертаємо Вашу увагу на наявну проблему та пропонуємо розглянути питання щодо внесення відповідних змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, передбачивши обов'язок керівників підприємств, установ, організацій щодо надання персональних даних осіб для подальшого складання протоколу про адміністративне правопорушення та передбачивши відповідальність за не надання таких відомостей, у строк, визначений Законом України «Про захист персональних даних».

З повагою

**Голова Комітету з конституційного права,
адміністративного права та прав людини**

Микита Жуков